

O okultnim pozadinama razaranja Prvog Geteанuma i napada na Rudolfa Štajnera trovanjem

(dva do sada neobjavljena zapisa)

U jednom zapisu sa ezoteričnog časa, koji je Rudolf Štajner održao 27. maja 1923. pred izabranom grupom slušalaca, nalaze se sledeće reči: „Kainova struja našla je u toku vremena svoje glavne zastupnike u S. (Slobodnom zidarstvu), dok je Avelitska svoj izraz našla u svešteničkoj struji (katoličke?) crkve. Obe struje čovečanstva ostale su jedna drugoj strogo protivne. Samo jednom su se ujedinile u slozi: u svojoj mržnji prema struji sredine. Rezultat ovog složnog udruživanja oba inače neprijateljska pravca bilo je uništavanje Jovanove građevine (Geteанum).“¹

Ove reči ukazuju na mračno-ozbiljnju pozadinu požara u noći uoči Nove godine 1922/23.

Pomoću jednog važnog pasaža iz dosad neobjavljenih životnih sećanja *Erenfrida Pfajfera* (19. februar 1899 – 30. novembar 1964) može se baciti konkretno svetlo na ovu pozadinu.²

Pfajfer piše: „Tamni dimni oblak kuljao je iz Bele sale, iznad mesta ranijeg ložišta, koje je otkriveno tek kada se vatrica proširila toliko jako, da više nije postojala nada u spasavanje građevine. Prva grupa ljudi probila se stoga u Belu salu, obavijena dimom, koji se probijao kroz ventilacione otvore. Jedan čovek je pao u nesvest zbog velike koncentracije dima i bio je iznet iz građevine.³ U tom trenutku pojavio se Rudolf Štajner, koji je posle novogodišnjeg predavanja bio otisao kući. Vatra je otkrivena otprilike dvadeset minuta nakon što je poslednji slušalac napustio građevinu. Tu je bio taj čovek, onesvešćen (otrovan) od dima koji je udisao; stavili su ga da leži kod južnog ulaza Geteанuma. Rudolf Štajner je takođe bio stigao i pokušavao je da ga povrati (oživi).

Kada je kasnije bilo govora o pitanjima sigurnosti, o svedocima itd, upitao je jedan stručnjak za procenu štete Rudolfa Štajnera na pomalo netaktičan način: ’Poznato je da ste vi vidoviti. Zašto niste iskoristili svoju vidovitost da otkrijete prvo bitno ishodište požara i da ljudstvo direktno uputite tamo, umesto što je izgubljeno dragoceno vreme?’ Na to je Rudolf Štajner odgovorio: ’Ako čovek služi duhovnim principima, kao što ja to činim, onda je obavezан da upotrebi sve moguće znanje, da bi spasio jedan ljudski život koji je ugrožen, čak ako pri tome budu uništeni njegov sopstveni život i delo.’

Ovo je etički kodeks, kakav je važio za R. Š. On je pak kasnije napomenuo, da je ovaj događaj bio deo tajnih poslova mračnih sila, koje su znale, da je on morao da se drži ovog kodeksa, i koje su izdejstvovale da mu taj onesvešćen čovek bude stavljen na put. Pisac ovih redova i sâm je bio svedok tog događaja.“

Dakle, dešavanja u noći požara bila su sa izvesne strane okultno praćena. I jasno je da su takođe bile preduzete mere opreza, da eventualno još ne dođe do pravovremenog gašenja požara.

Tako je uoči Nove godine 1922/23 došlo do ostvarenja huškačkih reči, koje je Karl Rem, lični protivnik Rudolfa Štajnera bacio u svet kao verbalnu vatrenu baklju dve i po godine pre katastrofe: „Duhovne vatrene iskre, te munje slične drvenoj mišolovci“ (tako su Štajnerovi neprijatelji nazvali od drveta izgrađen prvi Geteанum) „sikću, dakle

postoje u dovoljnoj meri, i biće postavljen već izvestan zahtev Štajnerovoj pameti, da deluje ‘izmirujući’, kako ne bi jednoga dana prava vatrena iskra pripremila neslavan kraj dornaškoj uzvišenosti.⁴

Sličnu ulogu igrale su mračno-ozbiljne tajne radnje jednu godinu kasnije u povezanosti sa trovanjem Rudolfa Štajnera. O ovom trovanju R. Š. prilikom okupljanja prijatelja, saradnika 1. januara 1924, na takozvanoj ruti, rečeno je samo malo toga pouzdanog. Sledeći zapis, koji je pronađen u dnevnicima V. J. Štajna sa datumom 8. oktobar 1924, baca novu svetlost na ovaj drugi neprijateljski napad na Rudolfa Štajnera: „Dr. Vaksmut je smatrao da je doktor otrovan na ruti. Bio je to orijentalni otrov, koji deluje na eterško telo i koji izaziva krizu svake srede. Karmički to za njega znači neko proširenje inicijacije.“⁵ Ovo izjašnjavanje takođe ukazuje na ozbiljnu neprijateljsku pozadinu drugog velikog pokušaja, da se radikalno zaustavi delovanje R. Štajnera.

***

Ko razmisli o ova dva saopštenja, doći će verovatno do pitanja: Zašto Rudolf Štajner nije sasvim otvoreno saopštio ovo stvarno stanje svojim učenicima ili prijateljima? Odgovor se verovatno nalazi u tome, da on posle toga teško da bi mogao da održi makar i jedno predavanje opuštenim slušaocima.

Mnogi članovi su i sami bili u strahu zbog negativnih ispoljavanja, koja su ovde dva puta bila na delu. Poneki bi sebi rekao: Ako su moguća ovakva dešavanja, onda biti član Antropozofskog društva jeste životno opasna stvar. Naravno, ovde se u oba slučaja radi o sivo- do crno-magijskim dejstvima visokog stepena, koja su bila dobro i dugo pripremana i o kojima se ne odlučuje olako. Takve stvari se insceniraju možda jednom u 100 godina. Pa ipak, ko bi mogao da pojasni ovo tadašnjim članovima? Zato je éutao duhovni učitelj o ovim pozadinama, i mogao je nešto da kaže samo manjem broju bliskih saradnika. Ovima je tada pripadao još sasvim mladi Pfajfer.

Danas nam izgleda nužno, da se takođe takve mračne pozadine neprijateljskog delovanja posmatraju sa svakom ozbiljnošću. Jer se i u današnjem istorijskom momentu čvrsto može računati sa jednim veoma skriveno delujućim protivništvom naspram obnovljenog delovanja Rudolfa Štajnera i onih koji su najverniji njemu i njegovom delu.

Tomas Majer

Bazel, Švajcarska

Preveo Siniša Nikolić

¹ Sadržano u: *O istoriji i iz sadržaja saznajno-kultnog odeljka ezoterične škole 1904 – 1914*, ICD 265.

² Erenfrid Pfajfer je poslednjih dvadeset godina svog života boravio u Americi. 20. avgusta 1958. na zahtev jedne njemu bliske ličnosti počeo je sa pisanjem svojih životnih sećanja pod nazivom: *Fragments of a biography which will be written down as it comes to mind*. Rukopis ima 56 strana. Prvo objavljivanje sa ovde štampanim pasažem sledi uz prijateljsko odobrenje Adelhajd Pfajfer, Spring Valley, USA.

³ Radi se o vatrogascu Šlojtermanu.

⁴ Citirano prema K. Hajar: *Kako se bori protiv Rudolfa Štajnera*, Stuttgart, 1932.

---

⁵ Iz jednog teksta pronađenog oktobra 1987. u ostavštini Lili Kolisko. Lili Kolisko je u 50-tim imala uvid u dnevnike J. V. Štajna sa kojim je bila u prijateljstvu. Može se prepostaviti, da se ovde radi o jednom izvodu (ekscerptu) koji je sama napravila.

Erenfrid Pfajfer